

Vanhan testamentin profetioiden täytyminen

”Minulla on todistus, joka on Johanneksen todistusta painavampi: teot, jotka Isä on antanut tehtäväkseni. Nämä teot, jotka minä teen, todistavat, että Isä on minut lähettänyt.” (Joh. 5:36.)

Avaintekstit:

Joh. 5:17, 20,
36–40, 46, 47;
Joh. 13:18;
Joh. 17:12;
Jer. 2:13;
Sak. 9:9;
Joh. 8:12–30.

Näemme yhä uudestaan Johanneksen evankeliumissa kaikesta siitä, mitä Jeesus sanoi ja teki, että Messias (*hammāšāh*), Kristus, oli tullut Israeliin. Hän oli itse asiassa tullut yhdeksi heistä, Betlehemissä syntyneeksi juutalaiseksi, aivan kuten pyhät kirjoitukset olivat ennustaneet.

Kuitenkin, kuten Johannes kirjoitti: ”Maailmassa hän oli, ja hänen kauttaan maailma oli saanut syntynsä, mutta se ei tuntenut häntä.” (Joh. 1:10.)

Hän oli maailmassa, maailma luotiin hänen kauttaan, *ja silti maailma ei tuntenut häntä*. Tämä on hämmästyttävä toteamus. Kuten näemme sekä Johanneksen että muista evankeliumeista, monet ihmiset eivät tunnistanee häntä, vaikka heidän olisi pitänyt tunnistaa. Erityisesti kaikkien niiden asioiden vuoksi, joita Jeesus teki ja sanoi. Ja vielä enemmän siksi, että Vanhan testamentin kirjoitukset osoittivat häneen.

Tällä viikolla tarkastelemme lisää niitä keinoja, joilla Johannes osoitti Jeesuksen olevan Messias. Lisäksi tarkastelemme, miksi jotkut ihmiset edelleen hylkäsivät hänet – huolimatta kaikista niistä painavista syistä, jotka vahvistivat hänen olevan Kristus.

Mitä voimme oppia heidän virheistään?

Tämä tutkistelu on sapatiksi 23.11.2024

TUNNUS- TEOT, TEOT JA IHMEET

Johannes kirjasi muistiin myös laajemmin Jeesuksen tekemiä tunnustekoja, tekoja ja ihmeitä niiden erityisten ihmeiden lisäksi, joiden avulla hän osoitti Jeesuksen olevan Messias.

Tunnusteot ja ihmeet eivät itsessään olleet todiste Jeesuksen messiaanisuudesta, koska monet profeetat, joskus väärätkin, tekivät myös ihmeitä. Johannes ei kirjannut tunnustekoja muistiin, koska ne kertoivat vain suuresta ihmeidentekijästä. Johanneksen kirjaamat tunnusteot olivat luonteeltaan ainutlaatuisia, sillä ne osoittivat Jeesuksen olevan Messias, ja että hän todellakin oli Isä Jumalan lähettämä.

Lue Joh. 5:17, 20, 36-38. Miten nämä jakeet kuvaavat Jeesuksen ja Isä Jumalan välistä suhdetta erityisesti tunnustekojen yhteydessä?

Jeesus käytti tunnustekoja osoittaakseen, että hän työskenteli läheisesti Isän kanssa. Nämä kaksi olivat yhtä. Teot osoittivat, että "Isä on minussa ja minä olen Isässä" (Joh. 10:38; ks. myös Joh. 14:10, 11).

Jeesuksen maailmaan tulon tarkoituksena oli tehdä hänet lähettäneen tekoja, jotta ne tulisivat näkyviksi maailmalle. Toisin sanoen hän tuli tekemään ne teot, jotka Isä lähetti hänet tekemään, ja hänen tekemänsä teot todistivat selvästi, että hän oli Isän lähettämä.

Kuitenkin, kuten olemme jo nähneet, huolimatta voimallisista tunnusteoista ja monien ihmisten todistuksista, ihmiset valitsivat olla uskomatta.

Uskonnolliset johtajat kysyivät Jeesukselta: "'Kuinka kauan sinä kiusaat meitä? Jos olet Messias, sano se suoraan.' Jeesus vastasi: 'Minähän olen sanonut sen teille, mutta te ette usko. Teot, jotka minä teen Isäni nimissä, todistavat minusta.'" (Joh. 10:24, 25.)

Jos Jeesus olisi suoraan sanonut olevansa Messias, uskonnolliset johtajat, jotka etsivät mitä tahansa syytä häntä vastaan, olisivat hyökänneet hänen kimppuunsa. Tämän tietäen Jeesus viittasi sen sijaan tekoihin, joita hän oli tehnyt. Jos Jeesus olisi sanonut olevansa Kristus, he olisivat helposti pyrkineet kiistämään sen. Miten he voisivat kuitenkin kieltää tunnusteot, teot ja ihmeet? Ne olivat voimallisia todisteista siitä, kuka hän oli ja mistä hän oli tullut.

Miten voimme suojella itsemme sydämen kovuudelta?

KIRJOITUSTEN KESKEINEN OSA

Niiden erityisten tunnustekojen ja todistusten lisäksi, joita Johannes käytti osoittaakseen Jeesuksen olevan Messias, hän vetosi myös Vanhan testamentin auktoriteettiin ja sen profetioihin, jotka ennustivat Kristuksen toiminnasta. Vanhalla testamentilla on keskeinen osa, ei vain Johanneksen evankeliumissa, vaan koko Uudessa testamentissa. Todistus siitä, kuka Jeesus oli, mistä hän tuli, mitä hän teki ja mitä hän tulee tekemään, perustuu tässä tapauksessa Vanhaan testamenttiin.

Lue seuraavat tekstit: Joh. 5:39, 40, 46, 47. Mitä ja-keet opettavat meille Jeesuksen suhtautumisesta pyhien kirjoitusten auktoriteettiin?

Jeesus viittaa kerta toisensa jälkeen kaikissa evankeliumeissa pyhien kirjoitusten auktoriteettiin keskeisenä todistajana hänestä itsestään. Jeesus esimerkiksi käyttää usein Vanhan testamentin tapahtumia viitatakseen itseensä ja siihen, mitä hän tekee. Seuraava on yksi tilanne, jossa Jeesus viittaa tapahtumaan, joka löytyy 4. Moos. 21:5-9: "Niin kuin Mooses autiomaassa nosti käärmeen korkealle, niin on myös Ihmisen Poika korotettava[.]" (Joh. 3:14.) Tässä Jeesus ei ainoastaan viittaa kertomukseen, vaan käyttämällä sitä hän osoittaa itseensä antaen meille periaatteessa arvovaltaisen tulkinnan siitä, mitä tuolla kertomuksella oli tarkoitus ilmaista.

Myös muut käyttävät Vanhaa testamenttia osoittaakseen Jeesukseen. Esimerkiksi Johanneksen evankeliumin alkupuolella luumme Filippuksen sanat: "Me olemme löytäneet sen, josta Mooseksen laki ja profeettojen kirjat todistavat!" (Joh. 1:45.)

Lue seuraavat tekstit: Joh. 13:18; Joh. 17:12; Joh. 19:24, 28, 36. Mitä tekstit opettavat kirjoitusten auktoriteetista sellaisena kuin Jeesus ja Johannes sen ymmärsivät? Mitä tämän pitäisi kertoa meille siitä, miten ratkaisevan tärkeä tehtävä koko Raamatulla tulee olla myös meidän uskollemme?

Mitkä nykyiset voimat joko hienovaraisesti tai avoimesti pyrkivät horjuttamaan uskoamme Raamatun auktoriteettiin?

**VANHAN
TESTA-
MENTIN
PROFETIAT
JEESEK-
SESTA
- OSA 1**

Keskustellessaan uskonnollisten johtajien kanssa identiteetistään Jeesus vahvisti Raamatun auktoriteetin. Ensi silmäyksellä vaikuttaisi, että hänen ei olisi tarvinnut tehdä niin, koska uskonnolliset johtajat uskoivat Kirjoituksiin. Kuitenkin jopa heidän kohdallaan Jeesus korosti pyhien kirjoitusten auktoriteettia, ja hän teki niin osoittaakseen heille, kuka hän oli – riippumatta siitä, kuinka kova heidän sydämensä oli ja kuinka paljon he yrittivät taistella asiasta vakuuttumista vastaan.

Samalla Johannes kirjoittaa monia suoria lainauksia ja viittauksia Vanhasta testamentista, jotka osoittavat Jeesuksen olevan Vanhan testamentin Messias-lupauksen täyttymys.

Miten seuraavat Uuden ja Vanhan testamentin kohdat liittyvät toisiinsa? Toisin sanoen, miten Uusi testamentti käyttää näitä tekstejä todistamaan Jeesuksesta?

Joh. 1:23; Jes. 40:3 _____

Joh. 2:16, 17; Ps. 69:10 _____

Joh. 7:38; Jer. 2:13 _____

Joh. 19:36; 4. Moos. 9:12 _____

Ei vain Johannes, vaan myös Pietari, Paavali, Matteus, Markus, Luukas ja kaikki Uuden testamentin kirjoittajat korostavat Pyhän Hengen innoittamina kerta toisensa jälkeen, kuinka Jeesus Nasaretilaisen elämä, kuolema, ylösnousemus ja Jumalan valtaistuimelle nouseminen ovat kaikki Vanhan testamentin profetioiden täyttymystä.

Vaikka Jeesus jatkuvasti opasti opetuslapset niihin pyhiin kirjoituksiin, jotka ennustivat hänen palvelutyöstään – milloin opetuslapset lopulta ymmärsivät, että ne todellakin osoittivat hänen kuolemaansa ja ylösnousemukseensa? Vasta sen jälkeen, kun hän kuoli, nousi kuolleista ja ilmestyi heille, he vihdoinkin ymmärsivät sen. ”Kun hän sitten oli noussut kuolleista, opetuslapset muistivat nämä hänen sanansa, ja he uskoivat kirjoituksiin ja siihen, mitä Jeesus oli puhunut.” (Joh. 2:22; ks. myös Joh. 20:9.)

VANHAN TESTA- MENTIN PROFETIAT JEESUK- SESTA - OSA 2

Jeesus sanoi uskonnollisille johtajille: ”Te kyllä tutkitte kirjoituksia, koska luulette niistä löytävänne ikuisen elämän – ja neidän juuri todistavat minusta.” (Joh. 5:39.) Mikä uskomaton väite hänestä itsestään!

Arviot vaihtelevat, mutta jotkut tutkijat väittävät, että Jeesus Nasaretilainen täytti satoja Vanhan testamentin ennustuksia. Olipa määrä mikä tahansa, todennäköisyys sille, että yksi mies olisi täyttänyt edes muutaman niistä, saati sitten kaikki, on huikea. Aina silloin tällöin joku käyttää tällaista mielikuvaa: Kuvittele, että täytät kahden metrin korkeuteen saakka Teksasin kokoisen alueen kolikoilla, maalaat yhden kolikon vaaleanpunaiseksi ja sitten sekoitat kaikki kolikot keskenään. Tämän jälkeen annetaan yhdelle henkilölle, jonka silmät on sidottu, yksi mahdollisuus valita tuo vaaleanpunainen kolikko. Mikä on todennäköisyys sille, että hän ensimmäisellä kerralla löytäisi vaaleanpunaisen kolikon?

Ei ole epäilystäkään siitä, että Vanhassa testamentissa ennustettiin Kristuksen syntymä, elämä ja kuolema. Tämä on hämmästyttävä todiste siitä, että Jeesus on odotettu Messias. Johannes viittaa näihin Vanhan testamentin teksteihin yhä uudelleen osoittaakseen juuri sen, kuka Jeesus oli, ja myös sen, miksi meidän pitäisi uskoa häneen ja hyväksyä hänen tarjoamansa pelastus.

Mitä kukin seuraavista Johanneksen evankeliumin kohdista paljastaa Jeesuksesta messiaanisen profetian täyttymyksenä?

Joh. 12:13; Ps. 118:26 _____

Joh. 12:14, 15; Sak. 9:9 _____

Joh. 13:18; Ps. 41:10 _____

Joh. 19:37; Sak. 12:10; Sak. 13:6, VKR _____

Kuinka lujasti olet juurtunut siihen, mihin uskot? Jos joku haastaisi sinut kysyen, miksi uskot Jeesukseen Messiaana, mitä vastaisit, mihin raamatuntekstiin vetoaisit ja miksi puolustaaksesi uskoasi?

ALHAALTA LÄHTÖISIN

Olemme nähneet tähän mennessä tutkiessamme Johanneksen evankeliumia hänen osoittavan, että Jeesus todellakin on luvattu Messias, juutalaisten kaipaama suuri toivo.

Silti monet uskonnolliset johtajat, hengelliset oppaat, olivat sen sijaan hänen suurimpia vihollisiaan.

Miksi?

Lue Joh. 8:12-30. Mikä on Jeesuksen ja uskonnollisten johtajien välinen dynamiikka? Mitkä tekstit auttavat parhaiten selittämään, miksi monet hylkäsivät hänet?

Jeesus sanoo, etteivät he tunne häntä eivätkä Isää (Joh. 8:19). Heidän olisi pitänyt tuntea molemmat, mutta nämä miehet olivat itsepetoksensa pauloissa. He olivat niin kiinni omissa perinnäissäännöissään ja filosofioissaan, että vaikka Jeesus oli aivan heidän edessään ja teki kaikki mitä teki ja sanoi mitä sanoi – kaikki voimallisia ilmoituksia Isästä – he silti hylkäsivät hänet.

Toiseksi Jeesus sanoo heille: ”Te olette lähtöisin alhaalta – –.” (Joh. 8:23.) Toisin sanoen, olivatpa he kuinka uskonnollisia tahansa, he eivät olleet hengellisiä, Jumalaa pelkääviä ihmisiä. He olivat ”ulkonaisesti hurskaita” (2. Tim. 3:5), mutta siinä kaikki. Heillä oli ulkoista hurskautta mutta sisäistä epäuskoa.

Tämä ei ollut mitään uutta: ”– – tämä kansa lähestyy minua vain suullaan ja kunnioittaa minua vain huulillaan, koska sen sydän on vetäytynyt minusta kauas ja koska sen kuuliaisuus minua kohtaan on vain opittujen ihmiskäskyjen noudattamista[.]” (Jes. 29:13.) Juuri tämän Jeesus toistaa vuosisatoja myöhemmin, kun hän sanoi: ”Turhaan he minua palvelevat, kun opettavat oppejaan, ihmisten tekemiä käskyjä.” (Mark. 7:7.) Ihmisistä lähtöisin olevat opetukset ja käskyt olivat ”tästä maailmasta” (Joh. 8:23, VRK/RK 2012), ja kuten Jeesus sanoi: ”– – minä en ole tästä maailmasta.” (Joh. 8:23, VKR/RK 2012.) Vaikka oli jo tarpeeksi paha, että nämä miehet pettivät itsensä, tragediaa pahensi se, että he johtivat myös muita harhaan. Mielenkiintoista kyllä, Johanneksen kirjoittamissa jakeissa kuvatun ajatuksenvaihdon seurauksena monet ”uskoivat Jeesukseen” (Joh. 8:30).

Huonosta johtajuudesta huolimatta monet juutalaiset pysyivät pääsemään siitä yli ja näkemään itse, kuka Jeesus oli.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 5, s. 216-233 tai *Aikakausien Toivo*, s. 641-659 tai *Rakkaudella Isältä*, s. 496-509.

”Kulta-aarteen tavoin totuus oli uskottu heprealaisille. Kristus itse oli perustanut taivaan hyväksymän juutalaisjärjestelmän. Lunastuksen suuret totuudet verhottiin vertauskuvain. Mutta kun Kristus tuli, juutalaiset eivät tunteneet häntä, johon kaikki nämä vertauskuvat viittasivat. Heillä oli kyllä käsillä Jumalan sana, mutta sukupolvesta toiseen siirtyneet perimätiedot ja Kirjoitusten inhimilliset tulkinnat kätkivät heiltä totuuden sellaisena kuin se on Jeesuksessa. He eivät tajunneet pyhien Kirjoitusten hengellistä merkitystä. Kaiken tiedon aarreaitta oli heille avoinna, mutta he eivät tienneet sitä.

”Jumala ei kätke totuuttaan ihmisiltä. Omilla toimenpiteillään he peittävät sen näkyvistään. Kristus antoi Juudan kansalle riittävästi todisteita siitä, että hän oli Messias, mutta hänen opetuksensa vaatii heiltä ratkaisevaa elämän muutosta. He käsittivät, että jos he hyväksyisivät Kristuksen, heidän täytyi luopua mieluisista periaatteistaan ja perinteistään sekä itsekkäistä ja jumalattomista tavoistaan. Muuttamattoman, iankaikkisen totuuden omaksuminen vaatii uhrausta. Siksi he eivät tahtoneet hyväksyä Jumalan vakuuttavimpiakaan todisteita, joilla hän koetti saada heidät uskomaan Kristukseen. He tunnustivat uskovansa Vanhan testamentin kirjoituksiin mutta eivät kuitenkaan hyväksyneet niiden sisältämää todistusta Kristuksen elämästä ja luonteesta. He varoivat vakuuttumasta, jotta eivät kääntyisi ja joutuisi luopumaan ennakkokäsityksistään. Evankeliumin aarre, Tie, Tottuus ja Elämä, oli heidän keskellään, mutta he torjuivat suurimman lahjan, jonka taivas saattoi antaa.” (KV 67, 68.)

Keskustelunaiheita:

1. Miten Jeesuksen elämässä toteutuneet profetiat rakentavat uskoa?
2. Mitkä 3-4 suurta asiaa estivät uskonnollisia johtajia uskosta Jeesukseen? Miten nämä samat periaatteet ilmenevät myös nykyisin?
3. Mitä vastauksesi maanantain tutkistelun lopussa esitettyyn kysymykseen opettaa kirjoitusten auktoriteetista? Miksi meidän on hylättävä kaikki se, mikä kyseenalaistaa kirjoitusten perimmäisen ja lopullisen auktoriteetin?